

§ 9. (23) To eller flere vejmyndigheder kan indgå aftale om fælles trafikstyring, herunder styring af signaler, omkørselsruter og trafikal beredskab, på hele eller dele af vejmyndighedernes vejnet.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om sådanne trafikstyringssamarbejdsaftaler, herunder om finansiering og beslutningskompetencer.

§ 10. Anlægs- og driftsudgifter til vejbelysning på statsveje betales af staten, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Anlægs- og driftsudgifter til belysning af statsvejsstrækninger, der løber gennem byområder med tæt, sammenhængende bebyggelse, betales af vedkommende kommune. Hvis belysningen primært er etableret af hensyn til trafikikkerheden på statsvejen, kan udgifterne dog betales af staten.(24)

§ 11. (25) Vejmyndigheden kan bestemme, at nye eller bestående veje, der anlægges eller ombygges, forbeholdes visse arter af færdsel. For kommuneveje træffes beslutningen af vejmyndigheden efter forhandling med politiet, og for statsveje træffes beslutningen af transportministeren efter forhandling med justitsministeren.

Statsveje

§ 12. Det bestemmes ved lov, hvilke offentlige veje der skal være statsveje, hvilke nye statsveje der skal anlægges, og hvilke der skal nedlægges eller overgå til anden status.(26) Bestemmelse om optagelse, nedklassificering og nedlæggelse af statsveje i forbindelse med mindre anlægsprojekter m.v. kan dog træffes af Vejdirektoratet.(27)

Stk. 2. Inden der fremsættes lovforslag eller træffes bestemmelse efter stk. 1, skal transportministeren eller Vejdirektoratet forhandle med de kommunale myndigheder, i hvis område vejen forløber.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter vilkårene for en vejs nedklassificering fra statsvej til kommunevej, jf. stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, såfremt der ikke kan opnås enighed mellem Vejdirektoratet og den fremtidige vejmyndighed herom.(28)

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler for kommunevejes optagelse som statsveje i de tilfælde, der er nævnt i § 5, stk. 3.(29)

§ 13. Transportministeren kan bemyndige en kommunalbestyrelse til at meddele de tilladelser og dispensationer vedrørende statsveje, som efter denne lov meddeles af Vejdirektoratet.(30)

§ 14. I forbindelse med en statsvejs udbygning eller forventede udbygning til motorvej skal Vejdirektoratet sikre, at der tilvejebringes og drives supplerende anlæg i forbindelse med motorvejen, hvis anlægget skønnes at være af betydning for trafikanterne eller andre trafikale formål.(31)

Stk. 2. Transportministeren kan til de formål, der er angivet i stk. 1, bortforpagte arealer, der er erhvervet til vejanlægget. Transportministeren kan indgå aftale med forpagteren om tilvejebringelse og drift af faste anlæg eller bygninger på de forpagtede arealer.

Stk. 3. Transportministeren kan træffe afgørelse om, at stk. 1 og 2 også kan anvendes på andre statsveje end motorveje.

Kommuneveje

§ 15. (32) Kommunalbestyrelsen bestemmer, hvilke nye kommuneveje der skal anlægges, hvilke bestående kommuneveje der skal flyttes, nedklassificeres eller nedlægges, jf. § 124, og hvilke private fællesveje der skal optages som kommuneveje. **Beslutninger herom skal træffes på baggrund af en samlet trafikal vurdering og må ikke kun være begrundet i økonomiske forhold.**

Databaser og vej- og stifortegnelser

§ 16. Transportministeren kan oprette databaser, der indeholder oplysninger om det offentlige vejnet. Transportministeren fastsætter

nærmere regler for databasernes indhold og om vejmyndighedernes indberetning af oplysninger om det offentlige vejnet.

§ 17. Vejmyndigheden udarbejder fortegnelse over samtlige offentlige veje og stier under sin administration. Fortegnelserne skal offentliggøres.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om udarbejdelse af vej- og stifortegnelser.(33)

Kapitel 3

Vejplanlægning(34)

§ 18. (35) Vejmyndigheden udarbejder for samtlige offentlige veje under sin administration vejplaner for anlæg af nye veje, større flytninger af bestående veje og andre større anlægsarbejder, herunder væsentlige ændringer i vejens tværsprofil.

§ 19. Vejplaner for statsveje godkendes af transportministeren.

Samarbejde og forhandling mellem vejmyndighederne

§ 20. (36) Inden et vejanlæg optages på statens vejplan, skal de kommunalbestyrelser, i hvis område vejen forløber, have lejlighed til at udtale sig.

Stk. 2. Inden et vejanlæg optages på en kommunes vejplan, skal de kommunalbestyrelser, hvis veje vil skære eller få forbindelse med det planlagte vejanlæg, have lejlighed til at udtale sig.

Stk. 3. Inden et vejanlæg optages på en kommunes vejplan, skal Vejdirektoratet have lejlighed til at udtale sig, hvis det planlagte vejanlæg vil skære eller få forbindelse med en bestående eller planlagt statsvej eller rutenummereret vej.(37)

§ 21. Vejmyndighederne skal føre en fortegnelse over de anlæg, der er optaget på deres vejplaner.

§ 22. § 20 gælder også, hvis en vejmyndighed ikke ønsker at gennemføre et anlæg, der er optaget på vejplanen.

Stk. 2. Når et anlæg er slettet fra vejplanen, skal vejmyndighederne sørge for, at vejbyggelinjer eller anden sikring til anlæggets gennemførelse ophæves, og at forholdene berigtiges i tingbogen.

§ 23. (38) Transportministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af vejmyndighedernes vejplaner og om udformningen af vejplanfortegnelser.

§ 24. (39) Inden der for en kommunevej træffes en beslutning om vejens status eller konstruktion, der kan få betydning for vejens kapacitet eller fremkommelighed, skal Vejdirektoratet og de kommunalbestyrelser, i hvis område vejen forløber, have lejlighed til at udtale sig, hvis vejen skærer, vil skære eller har eller vil få forbindelse med en statsvej eller en rutenummereret vej.(40)

Stk. 2. Inden anlægsarbejdet for et større projekteret statsvejsanlæg igangsættes, skal de kommunalbestyrelser, i hvis område vejen skal forløbe, have lejlighed til at udtale sig.(41)

§ 25. (42) Transportministeren kan fastsætte regler om fordeling af udgifter til vejforanstaltninger i kryds mellem veje, der hører under forskellige vejmyndigheder.

Kapitel 4

Vejbidrag m.v.

§ 26. Vejbidrag efter dette kapitel finder anvendelse i Københavns Kommune og de områder, der efter lov om planlægning er byzone eller sommerhusområde, samt nærmere afgrænsede områder i landzone, som kommunalbestyrelsen har besluttet at administrere efter byreglerne, jf. §§ 25-86 i lov om private fællesveje.(43)

Stk. 2. For statsveje kan reglerne i dette kapitel desuden anvendes på steder, hvor der er en samlet bebyggelse eller en samlet bebyg-

- ligestilling af vejbeløsningsanlæg, men kan ikke give pålæg). Skr 2006-04-04 (Anlæg af fartdæmpende foranstaltninger kan betinges af grundejernes betaling for anlæg og vedligeholdelse, men ikke af almindelig vedligeholdelse, snerydning, glatførebekæmpelse og renholdelse af vejen (kørebanelen) i øvrigt).
- (20) Bestemmelsen kan f.eks. anvendes ved ændring af et veikryds, således at særligt lange eller brede køretøjer nemmere kan benytte veikrydset eller ved etablering og vedligeholdelse af hastighedsdæmpende foranstaltninger på en kommunevej efter ønske fra de tilgrænsende grundejere. Der kan både være tale om udgifter til etablering og vedligeholdelse. Se også note ad stk. 2. Bestemmelsen skaber en sikker hjemmel for vejmyndigheden til at indgå aftaler om, at andre end vejmyndigheden afholder udgifter til nye foranstaltninger på vejen, herunder eventuelt afholder udgifterne til den fremtidige vedligeholdelse af disse foranstaltninger. Spørgsmålet om, hvorvidt en anden vejmyndighed kan indgå sådanne aftaler vedrørende en fremmed vejmyndigheds veje, må bero på, om disse myndigheder lovligt kan varetage sådanne hensyn på en anden vejmyndigheds område. Spørgsmålet skal således besvares ud fra en fortolkning af forslaget § 1 samt for kommunale vejmyndigheder efter reglerne om kommunalfuldmagten.
- (21) Dette kan enten ske ved aftale uden forudgående udbud eller ved, at en kommunal vejmyndighed byder på en anden vejmyndigheds udbudte arbejder. Kommunerne kan dog kun indgå aftaler uden udbud inden for rammerne af EU's udbudsregler og de supplerende regler, som vil blive fastsat af trafikministeren. For så vidt angår vejmyndighedernes mulighed for at indgå aftaler om udførelse af arbejder på hinandens veje uden forudgående licitation begrænses adgangen hertil af EU's udbudsregler (EP/Rdir 2004/18, udbudsdirektivet). En vejmyndigheds tilbud på en anden vejmyndigheds opgaver og dennes accept af tilbuddet er ifølge forarbejderne omfattet af den almindelige klageadgang efter § 132, stk. 1.
- (22) Der tænkes her f.eks. på tilfælde, hvor et statsvejsarbejde kan udskydes eller opgives, såfremt et kommunalt arbejde fremmes, eller hvor et tilskud kan motiveres med særlige statsinteresser.
- (23) Der er ikke med bestemmelsen tilsigtet en ændring i den øvrige vejmyndighedsrolle, herunder myndighedsudøvelsen og selve myndighedsansvaret. Det er forudsat, at politiet kan deltage, hvis det ønskes af de pågældende parter. I medfør af stk. 2 kan der fastsættes regler, der gør det muligt at oprette og drive en fælles central. Ministeren kan også fastsætte regler om delegation af opgaver mv.
- (24) Det afgørende er, hvilket formål beløsningen har i de forskellige områder vejen løber igennem. Ofte vil vejbeløsning i byer have et tryksskabende og kriminalpræventivt formål, som det er rimeligt at kommunen dækker udgifterne til. Er formålet derimod, at sikkerheden for færdslen på vejen skal højnes gennem vejbeløsning, kan det være rimeligt at staten afholder udgiften. Hvis der opstår tvist mellem kommunen og staten om, hvem der skal afholde udgiften, afgøres dette af transportministeren, jf. § 133.
- (25) Bestemmelsen omfatter kun beslutninger, der træffes i forbindelse med nyanlæg og ombygninger af veje. Beslutninger vedrørende bestående veje omfattes foruden af lovens § 8 stk. 2 af færdselslovens § 92 stk. 1-3, se herom cirk 1977 77 om hel eller delvis afspærring af veje og etablering af gader.
- (26) I bilag 1 til L 2014 1520 blev det fastslået, hvilke veje der administreres som statsveje ved lovens ikrafttræden. Ved årlige love gives der ministeren bemyndigelse til at anlægge visse vejstrækninger som statsveje samt til at optage eller nedlægge statsvejsstrækninger. Forudsætningen for, at statsvejene kan anlægges, er dog, at de fornødne midler er til stede på finansloven. Først når statsvejene er anlagt, optages de på fortegnelsen over statsveje. Dette sker ved bestemmelse af ministeren iht. den bemyndigelse, han har fået ved anlægsloven. Da der endvidere uden særlig lov kan træffes bestemmelse om optagelse eller nedlæggelse af mindre statsvejsstrækninger, kan oplysning om, hvilke veje der er statsveje, mest praktisk fås ved opslag i CVF (den Centrale Vej og sti Fortegnelse på Vejdirektoratets hjemmeside), der føres af vejmyndighederne i henhold til lovens § 17.
- (27) Som eksempler kan nævnes flytning af veje eller regulering af veikryds.
- (28) Der er ikke med bestemmelsen lagt op til ændring af den hidtidige praksis, hvorefter der kun i meget begrænset omfang ydes kompensation til kommuner i forbindelse med enkeltstående nedklassificeringer af statsvejsstrækninger til kommuneveje.
- (29) Optagelsen af disse kommuneveje eller dele heraf som statsveje skal således ikke ske ved lov, men kan ske efter ministerens nærmere bestemmelse.
- (30) Da kommunerne har den mest direkte tilknytning til de problemer, som rejses ved ansøgninger om tilladelser og dispensationer, vil deres stilling til dem normalt være afgørende også, hvor de ikke er besluttende myndighed, og det er derfor hensigtsmæssigt at indgive ansøgninger herom til dem og forhandle med dem om disse. Kommunen vil da videresende ansøgningen med sin udtalelse til Vejdirektoratet.
- (31) Der tænkes både på anlæg, der har klart offentlige formål, f.eks. toldeftersyn eller paskontrol, og anlæg, der fortrinsvis kommer trafikanterne til gode, navnlig benzin- og serviceanlæg, men også på restaurations- og hotelvirksomheder. Uanset om de sidstnævnte bortforpagtes til private, kan arealerne hertil erhverves ved ekspropriation, jf. stk. 2.
- (32) Bestemmelsen fastslår, at kompetencen til at beslutte, at nye kommuneveje skal anlægges, eller bestående kommuneveje skal nedlægges eller nedklassificeres som led i den almindelige trafikplanlægning, ligger hos kommunalbestyrelserne. Kommunerne skal fortsat iagttage bestemmelserne om forhandling med andre vejmyndigheder, hvis de planlagte anlæg mv. vil få betydning for andre vejmyndigheds vejnet, jf. §§ 20, 22 og 24. Bestemmelsen giver samtidig hjemmel for kommunen til at beslutte at optage private fællesveje som kommuneveje. Af § 124 følger, at kommunen i forbindelse med en beslutning om nedlæggelse af en vej som kommunevej kan beslutte, at vejen skal overgå (nedklassificeres) til privat fællesvej. Der er ikke i loven eller privatvejsloven nærmere regler om, hvornår en vej skal være offentlig vej eller privat fællesvej. Spørgsmålet, om en vej skal være kommunevej eller privat fællesvej, beror på kommunens skøn, først og fremmest over vejens betydning for den almindelige færdsel. Hvis det lægges til grund, at en vej overvejende anvendes til færdsel, der ikke har ærinde eller betjener ejendomme ved den pågældende vej og heller ikke er lokaltrafik, fordi den pågældende vej indgår i et afgrænset net af flere veje, bør en sådan vej i almindelighed være offentlig. Med bestemmelsens 2. pkt. er det præciseret, at anlæg og nedlæggelse af offentlige veje og optagelse af private fællesveje skal ske efter en samlet konkret, trafikplanlægning. En beslutning efter § 15, der kun er begrundet i økonomiske hensyn, vil ikke være lovlig. Anlæg og nedlæggelse af offentlige veje samt optagelse af private fællesveje som offentlige veje skal således ske som et led i den øvrige trafikale planlægning i kommunen. Det forudsættes, at kommunen i forbindelse med sin administration af vejområdet jævnlige vurderer, om der af hensyn til den almindelige færdsel er grundlag for at optage private fællesveje som kommuneveje, jf. også privatvejslovens § 58, stk. 3. Skr 2002-05-21 (fremgangsmåden ved nedklassificering af offentlige veje til private fællesveje). Skr 2002-11-18 (om hvorvidt en vej, der i en lokalplan er klassificeret som en offentlig vej, er en offentlig vej eller en privat fællesvej). Illum Tingsret 3. udg. v. Vagn Carstensen 31 og Vejlovene 68 f. Skr 1983-01-17 (Vejmyndigheden kan stille sagligt begrundede krav herfor, herunder at de vejberettigede afholder udgifterne til vejens udskillelse i matriklen). Skr 1975-04-17 (Optagelse er i princippet et ekspropriationsindgreb, men resulterer normalt ikke i betaling af erstatning, da der ikke lides noget tab). Skr 1989-05-11 (En kommune ikke forpligtet til at overtage privat fællesvej pga. manglende tilsyn med vejens anlæg). KFE 2000 281 (Ikke grundlag for at kende en opklassificering af en privat fællesvej til kommunevej for ugyldig. Opklassificeringen, der sidestilledes med en ekspropriation, havde for en lodsejer medført en sådan øgning i biltrafikken med deraf følgende gener - som kun i meget begrænset omfang kompenseredes ved kommunens overtagelse af vedligeholdelsesforpligtelsen - at indgrebet udløste erstatning). Skr 2003-05-15 (Der kan i medfør af § 23, stk. 1, ikke træffes afgørelse om, at kun en del af en privat fællesvej skal overtages som kommunevej). Skr 2005-12-12 (Formentlig lovligt at indgå aftaler med en kreds af grundejere om, at de pågældende skal betale for vejens udskillelse i matriklen i forbindelse med, at private fællesveje overtages som